

214
H
12

BIBLIOTEKA POLSKA.

HERBY
RYCERSTWA
POLSKIEGO,

SPISANE PRZEZ
Bartosza Paprockiego.

Zeszyt siódmy, ósmy, dziewiąty, dziesiąty i jedenasty.

WYDANIE
KAZIMIERZA JÓZEFA TUROWSKIEGO.

KRAKÓW.

NAKŁADEM WYDAWNICTWA BIBLIOTEKI POLSKIEJ.

CZCIONKAMI „CZASU.”

1858.

Główny skład dla
Królestwa polskiego i Cesarstwa rosyjskiego
W księgarni **Gustawa Gebethnera i Spółki** w **WARSZAWIE.**

skiego, o którym pod Jastrzębcem czytałeś. Katarzyna siostra jej rodzona Niewiarowska etc.

Adam Mikołajów syn, ten także acz *visitabat* różne kraje, wszakoż przyjechawszy do ojczyzny, w pokoju się kochał jako i ojciec. Miał za sobą Kormanicką kasztelaną czechowskiego córkę, z którą nie zostawiwszy potomka żadnego, człowiekiem młodym umarł; dobre zachowanie, którego chciał dostać przez trunek, o śmierć go przyprawiło roku 1583.

Dom Kłoczewskich starodawny w sędmirskim województwie u Wstężyce, z których jeden wieku mego był człowiek rzpltej i królowi panu swemu zasłużony. Był kasztelanem zawichojkim, starostą małogoskim, potrzeb wszystkich, jako po de Gdańsk i do Moskwy, nie omieszkiał, zabit. Co opowieda Samuel Wolff *Silesius*, *artium magister et poeta laureatus*.

Żydowskich dom na Kujawach albo na Pałukach w Wielkiej Polsce starodawny, jako powieda *epitaphium* o Mikołaju w kościele gnieźnieńskim pisane w te słowa: *Nicolaus Żydowski, episcopus naturien., canonicus, sufraganeus gnesnen., abbas mogielen., persuasum habens esse summam sapientiam, vivens sibi monumentum posuit, anno 1560*. Herby cztery: Doliwa, Róża, Łodzia, Nałęcz.

Dom Sielnickich w krakowskim województwie starodawny i znaczny.

Dom Gojskich na Podlaszu starodawny i rozrodzony.

Bobrownicy w sędmirskim województwie dom starodawny.

Dzikowie dom starodawny, jako wspominają dawne skrypta Przybysława Dzika kasztelanem żarnowskim 1436. Teraz jest dom rozrodzony w sędmirskim województwie.

Trzeccy z Wielkiej Polski dom starodawny, z których jeden w Rusi był wieku mego człowiekiem godnym i znacznym, tamże się ożenił i potomstwo zostawił.

Wrzębscy w krakowskim województwie, w bieckim powiecie.

Gorzycy w Wielkiej Polsce, w kaliskim województwie.

Skepsey tamże w kaliskim województwie dom dawny.

Zacharzewscy tamże; był Maciej rotmistrzem na Orszy, mąż znaczny i fortunny.

Jamiołkowscy w sieradzkim województwie dom starodawny, wszakoż są własni Stronscy, tylko że był Jan Stronński z Siłnice pojął Masłomiecką, z którą miał dwóch synów, umarł jeden z nich bez płodu. Aaron będąc u Drzewieckiego arcybiskupa podkomorzym, pojął Wiktorynę Łyszkowską dziedziczkę w Jamiołkach, z którą miał synów sześć i córek tak wiele. Jana który był stygarem w Wieliczce; Łukasza, był pisarzem tamże; Piotra, Stanisława, który za mojego wieku był pisarzem w kancelaryi mniejszej. Marcin, ten z Łaskim będąc pod Oczakowem, znaczne męstwo swe pokazywał, i Andrzej szósty brat ich, też człowiek rycerski. Anna Lutkonis, Zofia Bielawska, Małgorzatę Czepowską, Helżbietę Tokarską.

Zieleccy w sieradzkim województwie dom starodawny, jako wspomina przywilej Spitygniewa kasztelanem rudzkim w roku 1380. Dlatego, że nadał młyn Zbigniewowi Bielowskiemu, przy którym na pieczęci ten herb Leliwa. *Data anno ut supra, feria secunda in festo S. Luciae*. Jegoż potomek był własny Marcyan wieku mego,

który na chlebie rycerskim się bawił, pod Połockiem, w Moskwie, i indziej w potrzebach w rocie Mężyka rotmistrza; miał brata Karła.

Błotnicy w sędmirskim województwie.

Dzieczęńscy w kaliskim województwie.

Sleszyńscy w bełskim województwie dom starodawny i znaczny w sprawach przeciwnych.

Kadłubscy z czyrskiego powiatu w mazowieckim województwie.

Dom Głębockich na Kujawach starodawny, z których Jerzy był wieku mego mąż przeważny, w Turcech na galerach był czas niemały, którego wykupił Jędrzej Tarnawski posłem będąc od króla Augusta u Sulimana cesarza.

Klechowscy z kaliskiego województwa dom starodawny.

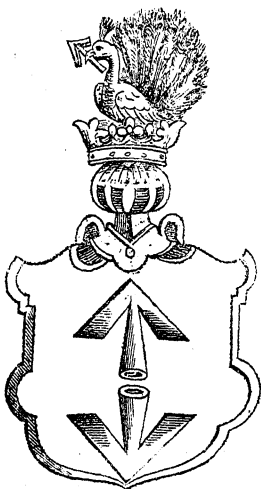
Drobotowie w radomskim powiecie dom dawny.

Brzezińscy na Kujawach dom starodawny. W Krakowie na zamku *epitaphium* u ś. Michała wspomina temi słowy:

Nicolao Paszek de Goslawice jurium doctori, canonico vratislaviensi, viro acri, prompto ac festino ingenio, laborum patientissimo, negotiorum sacro sancti tribunalis romani perito, morte acerba anno Domini 1572 die 26 Novembris erepto. Doctor Jacobus Montanus canonicus cracoviensis, amico integerrimo posuit.

Boruchowskie, z których jednego opowieda *epitaphium* w Krakowie na zamku w te słowa: *Joanni Boruchowski archidiacono cracoviensi, canonico gneznen. juris pontificii scientia claro ac morum integritate conspicuo, ingeniorum ac virtutum fautori precipuo, inopum et pauperum subsidio, perpetuo religionis christianae cultori summo, reipublicae et justitiae studiosissimo, Joannes Karnkowski et Nicolaus, ob sempiternam amorem et pietatis memoriam hoc monumentum posuere.*

O KLEJNOCIE STARODAWNYM POLSKIM BOGORYA.

Pisze Długosz, że ten klejnot jest w Polsce nabyty, powiada o przodkach że bywali *humani et tractabiles*, nosili dwie strzale złamane białe w polu czerwonym. Jako go nabyli, o tem ci się w pierwszych księgach pisało, tu na ten czas obaczywszy własność herbu, czytać będziesz o przodkach i potomstwie ich, które ja w tak szerokiemi królestwie znać i wiedzieć o niem mogę.

Wspominają *privilegia* różne wielkimi a możnymi ludźmi Bogorye hrabie, po zaczęciu wiary chrześcijańskiej przy fundowaniu klasztorów, kościołów, naznaczniej MICHAŁA hrabię BOGORYĄ w roku 1069 na Łysej Górze, na konfirmacyi klasztoru świętokrzyskiego, drugi trzemeszeńskiego klasztoru wspomina mało coś przedtem tegoż hrabię. Ztąd się znaczy, że dawno byli, gdyż tak dawny czas opowiada ich hrabiami, i na różnych miejscach.

Miechowita *libro tertio* opowiada MIKOŁAJA hrabię BOGORYĄ, który kilka wsi do pokrzywnickiego klasztoru darował za panowania Kazimierza Sprawiedliwego, w roku 1185, o czem także Kromer i inszy. W historii szerzej czytać będziesz.

Przywilej w roku 1504 wspomina MARCINA SKOTNICKIEGO kasztelanem zawichojskim i sędziem sędomińskim, społecznie z Mikołajem z Forskiem z Bylna, obudwu pieczęci znaczne.

MIKOŁAJA BOGORYĄ kasztelanem zawichojskim wspomina Krómer w księgach 14.

JAROSŁAWA arcybiskupem gnieźnieńskim opowiada katalog, że był wzięt po Janie z domu Korab, trzynastego dnia lutego w roku 1342 z archidyakonii krakowskiej, gnieźnieńskiej kanonii, z ziemie sędomińskiej, potwierdzony od Benedykta dwunastego pa-

